

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

4832 *Reial decret llei 17/2020, de 5 de maig, pel qual s'aproven mesures de suport al sector cultural i de caràcter tributari per fer front a l'impacte econòmic i social de la COVID-2019.*

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

Des que el dia 11 de març de 2020 l'Organització Mundial de la Salut la va elevar a pandèmia internacional, la situació d'emergència de salut pública ocasionada per la COVID-19 ha evolucionat, tant en l'àmbit nacional com mundial, amb una rapidesa enorme. Es tracta d'una crisi sanitària sense precedents i d'una amplitud extraordinària, tant per l'alt nombre de ciutadans afectats, més de dos-cents mil a Espanya en el moment actual, com pel risc extraordinari en què ha situat tot tipus de drets, tant individuals com col·lectius, la qual cosa ha exigint l'adopció de mesures immediates per fer front a aquesta situació.

Així, fent ús de l'habilitació que atorga al Govern la Llei orgànica 4/1981, d'1 de juny, dels estats d'alarma, excepció i setge, mitjançant el Reial decret 463/2020, de 14 de març, es va declarar l'estat d'alarma per a la gestió de la situació de crisi sanitària ocasionada per la COVID-19, el qual, en vista de l'evolució de l'epidèmia, ha hagut de ser prorrogat, amb l'autorització prèvia del Congrés dels Diputats, fins a en tres ocasions, a través dels reials decrets 476/2020, de 27 de març; 487/2020, de 10 d'abril, i 492/2020, de 24 d'abril.

Les mesures necessàries de contenció adoptades estan tenint un impacte econòmic fulminant, ja que comporten reduir l'activitat econòmica i social de manera temporal, restringeixen la mobilitat i paralitzen l'activitat en nombrosos àmbits, amb les pèrdues consegüents de rendes per a famílies i treballadors, així com per a les empreses i els sectors diferents de l'economia espanyola.

Per això, s'han anat adoptant mesures econòmiques i socials que, a més de facilitar la resposta sanitària adequada a l'emergència, permetin garantir la protecció de famílies, treballadors i col·lectius vulnerables, i sostenir el teixit productiu i social, minimitzar l'impacte i facilitar que l'activitat econòmica es recuperi com més aviat millor.

Entre els sectors econòmics afectats especialment per la crisi i per les seves conseqüències es troba el de la cultura. El conjunt dels espais culturals i escènics s'ha vist paralitzat absolutament, la qual cosa ha abocat els seus professionals a una pèrdua dràstica d'ingressos i a una situació crítica, atesa la seva fragilitat estructural. Per fer front a aquesta situació, és imprescindible implementar noves mesures que complementin i adaptin les ja existents amb un caràcter general, i les acomodin a les singularitats del sector. Aquestes singularitats feien moltes vegades ineficaces les previsions generalistes, tant per a la protecció dels treballadors com per a les empreses, especialment autònoms i pimes, que, a la pèrdua de liquiditat, hi sumaven la falta d'un accés adequat al finançament.

A més, la crisi provocada per la COVID-19 afecta, de manera molt rellevant, les dones del sector cultural que, moltes vegades, ja partien de situacions de desigualtat. Per això, en l'aplicació i el desplegament d'aquestes noves mesures s'atén la igualtat efectiva entre dones i homes d'acord amb el primer criteri general d'actuació dels poders públics que preveu l'article 14 de la Llei orgànica 3/2007, de 22 de març, per a la igualtat efectiva de dones i homes.

És necessari recordar el pes significatiu de la cultura en l'economia espanyola. Els resultats principals obtinguts en el Compte satèl·lit de la cultura a Espanya indiquen que, el 2017, l'aportació del sector cultural al producte interior brut (PIB) espanyol es va xifrar en el 2,4%, que se situava en el 3,2% considerant el conjunt d'activitats econòmiques vinculades amb la propietat intel·lectual. Per sectors culturals, destaca el sector de llibres

i premsa, amb una aportació al PIB total el 2017 del 0,75%, sector que representa el 31,5% en el conjunt de les activitats culturals. El segueixen, per ordre d'importància, el sector audiovisual i multimèdia (28,7%), que inclou, entre d'altres, les activitats de cinema, vídeo, videojocs, música enregistrada o televisió. Entre els sectors restants sectors les arts plàstiques (14,8%), les arts escèniques (9,8%) i patrimoni, arxius i biblioteques (8,6%). En el conjunt de les activitats vinculades amb la propietat intel·lectual, el 60,9% correspon a l'àmbit cultural, i el 39,1% restant, a la publicitat i la informàtica, l'abast de les quals queda restringit a les activitats que tinguin una vinculació amb la propietat intel·lectual. Els resultats posen de manifest, doncs, el pes significatiu tant de les activitats vinculades amb la propietat intel·lectual com de les activitats culturals dins de l'economia espanyola.

En el mateix sentit, i com a mostra d'aquesta rellevància, el volum de l'ocupació cultural va ascendir el 2019 a 710,2 mil persones, un 3,6% de l'ocupació total a Espanya en la mitjana del període anual, i el 68,8% de l'ocupació cultural és personal assalariat. Quant al teixit empresarial, destaca que el nombre d'empreses que recull el Directori central d'empreses (DIRCE) l'activitat econòmica principal de les quals és cultural va ascendir a 122.673 a principis del 2018, fet que representa el 3,7% del total de les empreses que recull el Directori.

Cal no oblidar, a més, que l'article 44 de la Constitució estableix l'obligació dels poders públics de garantir l'accés de tots els ciutadans a la cultura i el deure de promoure la cultura com a dret inalienable de tots els espanyols.

La promoció de la cultura i l'accés dels ciutadans a la cultura comporta el compromís ineludible dels poders públics d'establir els instruments perquè això sigui possible, la qual cosa s'ha de materialitzar, entre altres actuacions, mitjançant mesures de foment i protecció que garanteixin l'existència, el desenvolupament i el progrés de l'activitat cultural.

La cultura és, en essència, llibertat creativa, i, per tant, no són els poders públics els actors directes de l'acció cultural, sinó que la seva funció és la d'afavorir que els vertaders protagonistes del fet cultural, els professionals, disposin dels mitjans necessaris per garantir el dret que conté la nostra carta magna. La nostra Constitució entén la cultura no com un luxe dirigit a les elits, sinó com un eix vertebrador de la societat democràtica.

Per tot això, és necessari garantir la supervivència de les estructures culturals, i dels treballadors i les empreses que es dediquen al sector, per fer efectiu així el dret d'accés a la cultura. A aquesta finalitat respon aquesta disposició, que aprova una sèrie de mesures de suport al sector cultural per fer front a la situació derivada de la COVID-2019. Aquestes mesures inclouen elements d'ajuda en el sentit de l'article 107 del Tractat de funcionament de la Unió Europea. La seva base jurídica quedaria definida pel Marc temporal nacional (ajuda SA.56851, aprovada per la Decisió de la Comissió del 2 d'abril passat), de manera que, de conformitat amb el punt 8.1 del Marc temporal nacional esmentat, les noves línies d'ajuda que s'estableixin sota la seva empara no s'han de notificar separatament a la Comissió Europea.

II

El Reial decret llei s'estructura en 5 capítols, 15 articles, 8 disposicions addicionals i 13 disposicions finals.

El capítol I s'ocupa de les mesures generals per donar suport a les empreses i als treballadors del sector cultural. En primer lloc, és necessari facilitar el finançament del sector, atès que els mecanismes habituals que estableixen a aquest efecte reials decrets llei anteriors no han estat tan eficaços com s'esperava, pel fet de no garantir en aquest àmbit l'accés al finançament i la liquiditat necessaris. Per això, s'han d'arbitrar urgentment mitjans especialitzats i enfocats a les singularitats d'aquestes activitats. Així, es disposa la concessió directa de dues subvencions a la societat de garantia recíproca Audiovisual Fiances SGR, per ampliar el seu fons de provisions tècniques i subvencionar el cost de la comissió d'obertura dels avals dels préstecs al sector cultural, de manera que pugui obrir una línia d'accés al finançament dels agents del sector en les condicions més favorables, amb el suport de l'instrument de garantia financera del programa Europa Creativa de la Comissió Europea. Aquesta línia d'accés al finançament no només està oberta als sectors

culturals més tradicionals, sinó que també comprèn altres sectors vinculats directament amb la cultura digital, com el sector dels videojocs, que connecta la cultura i la tecnologia amb una alta capacitat d'innovació, i crea nous hàbits de consum cultural i amb una influència cultural creixent: segons l'Enquesta d'hàbits i pràctiques culturals a Espanya 2018-2019, el 13,8% de la població espanyola utilitza videojocs almenys una vegada el mes. La societat de garantia recíproca Audiovisual Fiances SGR és l'única eina financera especialitzada en exclusiva en la prestació d'aval a les petites i mitjanes empreses del sector cultural espanyol, i la seva labor en aquests anys ha estat fonamental per permetre'ls l'accés al finançament bancari i posar en marxa així projectes culturals diferents.

En segon lloc, s'hi articula el suport als treballadors del sector cultural que no han quedat emparats pels mecanismes de cobertura establerts fins ara. D'aquesta manera es dona resposta al col·lectiu d'artistes en espectacles públics enquadrats en el règim general de la Seguretat Social, especialment vulnerables en les circumstàncies actuals, atès que, per la intermitència que caracteritza l'activitat artística, no arriben a complir els requisits per tenir dret a la prestació per desocupació. Per fer-ho, s'habilita un accés extraordinari a la prestació per desocupació, de la qual es poden beneficiar davant la falta d'activitat pel tancament establert dels locals o de les instal·lacions, siguin oberts o tancats, on duen a terme les seves activitats professionals, com a conseqüència de la COVID-19.

El capítol II regula mesures de suport a les arts escèniques i de la música, des de perspectives diferents. En destaca especialment l'establiment d'un sistema d'ajudes extraordinàries a les arts escèniques i de la música, per pal·liar els danys soferts com a conseqüència de la crisi sanitària de la COVID-19. Aquestes ajudes, que tenen un caràcter excepcional i es concedeixen per una sola vegada, s'atorguen a través de dues línies, encaminades al sosteniment de les estructures culturals de qualsevol índole i a les activitats escèniques i musicals i els projectes culturals. En definitiva, a la protecció immediata i urgent del teixit empresarial, associatiu i artístic, entès aquest teixit com les estructures culturals sense les quals seria impossible el retorn desitjat a l'activitat cultural habitual. El sistema l'ha d'implementar l'Institut Nacional de les Arts Escèniques i de la Música (INAEM), basant-se en els principis de publicitat, transparència, objectivitat, igualtat i no-discriminació. Les ajudes s'atorguen seguint el procediment de concurrència competitiva, i es regeixen pel que disposen aquest Reial decret llei i la resolució de convocatòria. Per al seu finançament, s'autoritza la concessió d'un crèdit extraordinari.

A més, s'hi introdueix un mecanisme per permetre que els professionals del sector puguin percebre avançaments i indemnitzacions, en cas d'ajornament o cancel·lació de les actuacions ja contractades amb el sector públic, l'import de les quals no excedeixi els 50.000 euros. Les mesures adoptades per les autoritats sanitàries, primer, i la declaració de l'estat d'alarma, després, han comportat el tancament de teatres, sales i instal·lacions anàlogues, i, amb això, la resolució o la suspensió dels contractes d'interpretació artística i d'espectacles que s'havien subscrit. Per això, s'habilita l'òrgan de contractació per reconèixer com a avançament un percentatge de l'import dels contractes suspesos, i una indemnització, en cas de resolució, sempre que la suspensió o la resolució tingui per causa directa les mesures adoptades per les autoritats competents per fer front a la crisi de la COVID-19.

En el capítol III, s'hi inclouen mesures de suport a la cinematografia i a les arts audiovisuals. El sector de la producció i l'exhibició cinematogràfica també s'ha vist afectat especialment per la crisi sanitària. A més, el sistema d'ajudes a la cinematografia està basat en una sèrie de fites, com l'inici del rodatge, la qualificació de les pel·lícules, l'obtenció de la nacionalitat, l'estrena comercial de les pel·lícules en sales de cinema i el reconeixement del cost, que generen obligacions de compliment successiu, de manera que l'eventual incompliment d'alguna d'aquestes causa necessàriament el de les posteriors. Per això, és necessari flexibilitzar i adaptar a les circumstàncies existents el compliment dels requisits esmentats, i donar l'oportunitat a les empreses de complir les seves obligacions en un context que no els és imputable. També s'hi adapta transitòriament la definició d'«estrena comercial» de les pel·lícules, i es permet que, fins que les sales d'exhibició tornin a estar en funcionament, es pugui considerar com a tal la feta a través de

serveis de comunicació audiovisual televisiva, serveis de comunicació electrònica que difonguin canals de televisió i serveis de catàlegs de programes. Finalment, s'hi estableix la concessió directa d'ajudes a les sales d'exhibició cinematogràfica, l'activitat de les quals també s'ha vist suspesa, per fer front tant a les despeses subsistents com a la promoció necessària per a la tornada a l'activitat; igualment, s'hi habilita un crèdit extraordinari per al seu finançament.

El capítol IV regula les mesures relatives al sector del llibre i a l'art contemporani. En primer lloc, s'hi crea un mecanisme extraordinari d'ajudes per garantir el suport urgent al manteniment de les estructures del sector llibreter i de la cadena de subministrament del llibre. El sistema l'ha d'implementar la Direcció General del Llibre i Foment de la Lectura, en exercici de les seves competències, basant-se en els principis de publicitat, transparència, objectivitat, igualtat i no-discriminació. Les ajudes s'atorguen seguint el procediment de concurrència competitiva, i també es regeixen pel que disposen aquest Reial decret llei i la resolució de convocatòria.

En segon lloc, i respecte a l'art contemporani, les ajudes es vertebren, d'una banda, incrementant les partides corresponents a la promoció d'aquest art, i s'orienten a fer front de manera immediata a l'impacte negatiu de la crisi sanitària de la COVID-19. I, de l'altra, mitjançant una dotació extraordinària per a l'adquisició d'art contemporani espanyol. Amb això s'afavoreix el mercat intern d'art contemporani, al qual per primera vegada se li dedica una quantitat específica i independent de la resta del pressupost que anualment executa la Direcció General de Belles Arts en l'adquisició de peces per a les col·leccions públiques de l'Estat. El finançament del suport que preveu aquest capítol implica la concessió del crèdit extraordinari corresponent.

Finalment, el capítol V regula altres mesures, com ara les que s'adopten per a les activitats culturals subvencionades que han estat cancel·lades com a conseqüència de la COVID-19, la qual cosa permet donar seguretat jurídica als beneficiaris de les subvencions concedides. A més, s'hi introdueix una disposició relativa a les ajudes tramitades pel Consell Superior d'Esports, la quantia de les quals es veu determinada pels resultats obtinguts pels esportistes en competicions diferents. Atès que la situació generada per l'evolució de la COVID-19 ha comportat la suspensió de moltes d'aquelles, és necessari preveure la continuïtat de les ajudes esmentades, i evitar que els esportistes beneficiaris, que no han pogut competir, ni, per tant, assolir els resultats dels quals depenen aquestes ajudes, per una causa que no els és imputable, se'n vegin privats.

En un altre ordre de coses, la disposició addicional primera estableix el límit total acumulat, en tot moment, durant l'exercici 2020, dels compromisos atorgats per l'Estat respecte a totes les obres o els conjunts d'obres cedides temporalment per a la seva exhibició en institucions de competència exclusiva del Ministeri de Cultura i Esport i dels seus organismes públics adscrits. La disposició addicional única del Reial decret llei 26/2018, de 28 de desembre, pel qual s'aproven mesures d'urgència sobre la creació artística i la cinematografia, fixava el límit dels compromisos esmentats per a l'exercici 2019, per la qual cosa s'ha de procedir a determinar el corresponent a l'any 2020, i donar compliment al que preveu la disposició addicional novena de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol.

Per la seva banda, les disposicions addicionals segona a sisena declaren esdeveniment d'interès públic excepcional el «Pla Berlanga», el programa «Alacant 2021», l'esdeveniment «Espanya, país convidat d'honor a la Fira del Llibre de Frankfurt el 2021», el «Pla de foment de l'òpera al carrer del Teatre Reial» i l'esdeveniment «175è aniversari de la construcció del Gran Teatre del Liceu», per contribuir a obtenir finançament privat que es destini a la reactivació del sector.

La disposició addicional següent persegueix facilitar la protecció del col·lectiu d'autors i artistes que no compleixen els requisits per accedir a un subsidi de desocupació, o a una pensió de jubilació. En aquest context, els fons assistencials posats en marxa des de fa dècades per les entitats de gestió de drets de propietat intel·lectual per als seus socis més necessitats són uns instruments fonamentals, i s'ha d'atribuir temporalment a l'assemblea

general la facultat d'incrementar els recursos destinats a la realització d'activitats assistencials, per garantir-ne l'eficàcia en benefici dels seus membres més vulnerables.

D'altra banda, la disposició addicional tercera del Reial decret 463/2020, de 14 de març, pel qual es declara l'estat d'alarma per a la gestió de la situació de crisi sanitària ocasionada per la COVID-19, va comportar la suspensió de les licitacions dels contractes públics en general. Encara que la norma establia algunes excepcions, la prolongació de la durada de l'estat d'alarma ha pogut arribar a provocar en certs casos una situació de possible perjudici per als interessos públics que tots els diferents contractes públics tracten de servir.

En els procediments de contractació hi ha un bon nombre de garanties procedimentals que tenen per finalitat assegurar el respecte als principis més essencials que protegeixen els interessats, principis que s'han d'aplicar de manera harmònica i coordinada amb les necessitats d'interès públic abans esmentades. Per aquesta raó, si bé en el seu moment semblava lògic que en la fase inicial de l'estat d'alarma s'adoptessin mesures més intenses amb la finalitat d'evitar el perjudici dels drets dels administrats davant les mesures limitadores imposades necessàriament per lluitar contra la COVID-19, en el moment actual, en què s'ha iniciat una millora de la situació i una relaxació progressiva de les mesures acordades, sembla lògic alçar la suspensió general imposada a les licitacions públiques en tots els supòsits en què no hi pugui haver cap minva per als drets dels licitadors. Aquesta circumstància és plenament concurrent en els casos en què la selecció del contractista es verifica mitjançant la tramitació electrònica dels procediments de contractació, la qual permet i garanteix la presentació electrònica de la documentació requerida i l'accés igualment electrònic als diferents tràmits de procediment. Aquesta previsió, que recull la disposició addicional vuitena, també permet l'inici de nous procediments de contractació que compleixin aquests requisits, i, a més, s'estén als recursos especials que siguin procedents.

També s'hi acorden, en la línia indicada de promoure i facilitar el finançament privat, una sèrie de modificacions normatives. Així, la disposició final primera modifica l'article 36 de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats, i incrementa els incentius fiscals relacionats amb la producció cinematogràfica, com a mesura que afavoreix la màxima competitivitat del sector cinematogràfic i audiovisual espanyol en l'entorn nacional i internacional. Amb la modificació proposada es permet incrementar l'atracció de produccions i rodatges internacionals i l'activitat econòmica del sector audiovisual a Espanya, de manera que es generi ocupació i es produeixi l'increment subsegüent d'ingressos tributaris, a més de contribuir positivament a la promoció d'Espanya.

Igualment, és imprescindible incrementar la participació ciutadana en el finançament de projectes de mecenatge, per la qual cosa es modifica la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge, per elevar en 5 punts percentuals els percentatges de deducció previstos per a les donacions efectuades per contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques, una elevació que és aplicable igualment als contribuents de l'impost sobre la renda de no residents que operin en el territori espanyol sense establiment permanent. Així mateix, les disposicions finals tercera a cinquena amplien el termini d'altres programes considerats esdeveniments d'interès públic excepcional.

D'altra banda, es modifica la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats. La situació socioeconòmica provocada per la COVID-19 justifica l'adopció de mesures urgents per modificar el sistema de preus públics universitaris amb vista al curs 2020-2021. Així, la disposició final setena que inclou aquest Reial decret llei elimina el sistema de forquilles, que ha impactat de manera significativa sobre l'estructura de preus. Aquest sistema ha comportat no solament un increment dels preus en termes generals, sinó un augment notable de la disparitat en els preus en funció de la comunitat autònoma on es presti el servei esmentat, i afecta de manera greu l'accés a l'educació universitària pública i al principi d'igualtat de drets i deures dels espanyols. D'aquesta manera, es fomenta l'accés a l'ensenyament superior públic i s'evita que els alts preus públics universitaris provoquin inequitat i abandonament d'estudis. Convé aclarir, igualment, que la disposició

modificada no té un caràcter orgànic, d'acord amb la disposició addicional quarta de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre.

És necessari, igualment, ajustar la composició del Patronat de la Fundació Espanya Esport Global, FSP, creada pel Reial decret llei 15/2020, de 21 d'abril, de mesures urgents complementàries per donar suport a l'economia i l'ocupació, perquè en formi part una representació de les federacions esportives espanyoles i les competicions oficials i no oficials. Amb això, es facilita, amb un caràcter immediat, el funcionament i la presa de decisions de l'òrgan de govern de l'entitat, i se'n fa més àgil i operatiu el desenvolupament ordinari.

A més, es considera necessari modificar la regulació actual dels encàrrecs d'entitats pertanyents al sector públic que no tinguin la consideració de poder adjudicador a mitjans propis personificats, la interpretació de la qual ha suscitat a vegades dubtes, amb la finalitat de completar-ne i precisar-ne més la redacció, així com de facilitar que els òrgans de l'Estat i de les comunitats autònomes puguin exercir les funcions que tenen conferides amb la màxima eficiència i coordinació, aspectes tots dos especialment necessaris en les circumstàncies econòmiques i socials actuals derivades de la COVID-19, sempre amb ple respecte a la lliure competència. Així, la disposició final vuitena modifica la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic, per la qual es transposen a l'ordenament jurídic espanyol les directives del Parlament Europeu i del Consell 2014/23/UE i 2014/24/UE, de 26 de febrer de 2014, i aclareix que el requisit del control exigint per a la consideració d'un mitjà propi personificat respecte d'una entitat pertanyent al sector públic que no tingui la consideració de poder adjudicador es remet al que es preveu per als poders adjudicadors, i s'hi precisa el règim aplicable als encàrrecs horitzontals, és a dir, els casos en què una entitat del sector públic estatal de les característiques indicades faci un encàrrec a una altra del mateix sector, controlades totes dues, directament o indirectament, per una mateixa entitat del sector esmentat, així com el règim de la compensació a percebre en aquests casos per l'entitat que rebí l'encàrrec.

Finalment, es completen i s'aclareixen les mesures ja adoptades en matèria de contractació per afrontar les conseqüències derivades de la situació creada per la COVID-19, que recull el Reial decret llei 8/2020, de 17 de març, de mesures urgents extraordinàries per fer front a l'impacte econòmic i social de la COVID-19. A aquest efecte, se n'aclareix l'àmbit d'aplicació, inclosos els contractes vigents actualment subscrits per les entitats pertanyents al sector públic sigui quina sigui la normativa de contractació pública a què estiguin subjectes d'acord amb el plec. D'altra banda, en els contractes de serveis i de subministraments de prestació successiva que hagin quedat suspesos de conformitat amb el que preveu el Reial decret llei, s'hi precisa la possibilitat que l'òrgan de contractació pugui efectuar avançaments a compte de l'import estimat de la indemnització que correspongui al contractista. I, en matèria de concessions, s'especifiquen determinats aspectes del règim de restabliment de l'equilibri econòmic del contracte, i per la necessitat de precisar la regulació de determinats encàrrecs que preveu la legislació de contractació pública.

III

L'article 86 de la Constitució permet al Govern dictar decrets llei «en cas d'una necessitat extraordinària i urgent», sempre que no afectin l'ordenament de les institucions bàsiques de l'Estat, els drets, els deures i les llibertats dels ciutadans que regula el títol I de la Constitució, el règim de les comunitats autònomes, ni el dret electoral general.

El reial decret llei constitueix un instrument constitucionalment lícit, sempre que el fi que justifica la legislació d'urgència sigui, tal com reiteradament ha exigint el nostre Tribunal Constitucional (sentències 6/1983, de 4 de febrer, F 5; 11/2002, de 17 de gener, F 4; 137/2003, de 3 de juliol, F 3, i 189/2005, de 7 juliol, F 3), subvenir a una situació concreta, dins dels objectius governamentals, que per raons difícils de preveure requereix una acció normativa immediata en un termini més breu que el que requereixen la via normal o el procediment d'urgència per a la tramitació parlamentària de les lleis, més quan la determinació del procediment no depèn del Govern.

No hi ha cap dubte que la situació que afronta el nostre país per la declaració d'emergència de salut pública d'importància internacional, unida a la declaració recent de l'estat d'alarma, generen la concurrència de motius que justifiquen la necessitat extraordinària i urgent d'adoptar diverses mesures. A més, l'adopció de mesures de caràcter econòmic acudint a l'instrument del reial decret llei ha estat avalada pel Tribunal Constitucional, sempre que hi concorri una motivació explícita i raonada de la necessitat, entenent per tal que la conjuntura econòmica exigeix una resposta ràpida, i la urgència, assumint com a tal que la dilació en el temps de l'adopció de la mesura de què es tracta mitjançant una tramitació pel curs normatiu ordinari podria generar algun perjudici.

Els organismes internacionals i els serveis d'estudis principals s'estan enfrontant amb molta precaució a l'estimació de l'impacte de la COVID-19 sobre l'economia en l'escenari canviant actual, subjecte a una gran incertesa, però no hi ha dubte que és molt significatiu. Entre les últimes estimacions, s'ha publicat recentment l'informe de perspectives de l'economia mundial de l'FMI de l'abril de 2020, en què es preveu un impacte important de la crisi sanitària en termes de creixement i ocupació, no només d'Espanya, sinó també d'altres països del nostre entorn i de l'economia mundial en el seu conjunt, si bé, en el seu escenari base, s'espera que la pandèmia es dissipï en el segon semestre de 2020 i que les mesures de contenció es puguin anar replegant, de manera que l'activitat econòmica es vagi normalitzant gradualment gràcies al suport brindat per les diferents polítiques aplicades. També el Banc d'Espanya ha fet públiques les seves estimacions de creixement per a aquest any i el proper, en què es recullen diferents escenaris de reducció de l'activitat.

Tenint en compte aquest context, aquest Reial decret llei continua i reforça els suports públics i privats mobilitzats pel Govern espanyol en les setmanes passades, se centra en el suport a les empreses i els treballadors del sector cultural, adopta mesures específiques per donar resposta a les necessitats que sorgeixen de la situació excepcional creada per la crisi sanitària, dona suport als agents econòmics i socials perquè la seva incidència sigui la mínima possible i facilita la recuperació econòmica quan comenci a remetre la crisi pandèmica. Les previsions d'aquesta disposició responen a aquesta finalitat, i s'encaminen a millorar la situació del sector i dels professionals de la cultura a través de diferents instruments per afrontar les conseqüències de la COVID-19.

Així mateix, la necessitat extraordinària i urgent d'aprovar aquest Reial decret llei s'inscriu en el judici polític o d'oportunitat que correspon al Govern (STC 61/2018, de 7 de juny, FJ 4; 142/2014, d'11 de setembre, FJ 3), i aquesta decisió, sens dubte, implica una ordenació de prioritats polítiques d'actuació (STC de 30 de gener de 2019, Recurs d'inconstitucionalitat núm. 2208-2019), centrades en el compliment de la seguretat jurídica i la salut pública. Els motius d'oportunitat que s'acaben d'exposar demostren que, en cap cas, aquest Reial decret llei no constitueix un supòsit d'ús abusiu o arbitrari d'aquest instrument constitucional (STC 61/2018, de 7 de juny, FJ 4; 100/2012, de 8 de maig, FJ 8; 237/2012, de 13 de desembre, FJ 4; 39/2013, de 14 de febrer, FJ 5). Al contrari, totes les raons exposades justifiquen àmpliament i raonadament l'adopció d'aquesta norma, ja que respon a la finalitat legítima d'aprovar mesures que contribueixin a abordar de manera immediata l'impacte econòmic i social de la COVID-19 (STC 29/1982, de 31 de maig, FJ 3; 111/1983, de 2 de desembre, FJ 5; 182/1997, de 20 d'octubre, FJ 3).

També s'ha d'assenyalar que aquest Reial decret llei no afecta l'ordenament de les institucions bàsiques de l'Estat, els drets, els deures i les llibertats dels ciutadans que regula el títol I de la Constitució, el règim de les comunitats autònomes ni el dret electoral general. En particular, i pel que fa a les mesures de caràcter tributari, com assenyala l'STC 100/2012, de 8 de maig, en l'FJ 9, «del fet que la matèria tributària estigui subjecta al principi de reserva de llei (art. 31.3 i 133.1 i 3 CE) i que la reserva esmentada tingui un caràcter relatiu i no absolut «no en deriva necessàriament que estigui exclosa de l'àmbit de regulació del decret llei, que pot penetrar en la matèria tributària sempre que es donin els requisits constitucionals del pressupòsit habilitador i no "afecti", en el sentit constitucional del terme, les matèries excloses» (STC 182/1997, de 28 d'octubre, FJ 8; 137/2003, de 3 de juliol, FJ 6, i 108/2004, de 30 de juny, FJ 7; 245/2004, de 16 de desembre, FJ 4, i 189/2005, de 7 de juliol, FJ 7). És a dir, «el fet que una matèria estigui

reservada a la llei ordinària, amb un caràcter absolut o relatiu, no n'exclou la regulació extraordinària i provisional mitjançant un decret llei» (STC 60/1986, de 20 de maig, FJ 2, i 182/1997, de 20 d'octubre, FJ 8). El que aquest Tribunal ha d'atendre a l'hora d'interpretar el límit material de l'art. 86.1 CE «no és, doncs, la manera com es manifesta el principi de reserva de llei en una matèria determinada, la tributària en aquest cas (si té caràcter absolut o relatiu i quins aspectes de la matèria esmentada estan emparats o no per aquesta reserva), sinó més aviat l'examen de si hi ha hagut "afectació" pel decret llei d'un dret, un deure o una llibertat que regula el títol I de la Constitució», fet que exigeix «tenir en compte la configuració constitucional del dret o deure afectat en cada cas i la naturalesa i l'abast de la regulació concreta de què es tracti» (STC 182/1997, de 28 d'octubre, FJ 8; 137/2003, de 3 de juliol, FJ 6; 108/2004, de 30 de juny, FJ 7, i 245/2004, de 16 de desembre, FJ 4; 189/2005, de 7 de juliol, FJ 7, i 329/2005, de 15 de desembre FJ 8). I, sobre aquest particular, a la secció 2 del capítol segon del títol I de la Constitució, sota la rúbrica «Dels drets i deures dels ciutadans», s'hi insereix l'art. 31.1 CE, precepte que estableix «un autèntic mandat jurídic, font de drets i obligacions», del qual «deriva un deure constitucional per als ciutadans de contribuir, a través dels impostos, al sosteniment o el finançament de les despeses públiques» (STC 182/1997, de 28 d'octubre, FJ 6; 245/2004, de 16 de desembre, FJ 5, i 189/2005, de 7 de juliol, FJ 7), i és, en conseqüència, un dels «deures l'afectació dels quals està vedada al decret llei el deure de contribuir al sosteniment de les despeses públiques que enuncia l'art. 31.1 CE» (STC 137/2003, de 3 de juliol, FJ 6; 245/2004, de 16 de desembre, FJ 5, i 189/2005, de 7 de juliol, FJ 7). (...)

Doncs bé, l'article 31.1 de la Constitució espanyola «connecta el deure esmentat de contribuir amb el criteri de la capacitat econòmica» i el relaciona, al seu torn, «no amb qualsevol figura tributària en particular, sinó amb el conjunt del sistema tributari», per la qual cosa queda clar que «el decret llei no pot alterar ni el règim general ni els elements essencials dels tributs que incideixen en la determinació de la càrrega tributària, i així afecta el deure general dels ciutadans de contribuir al sosteniment de les despeses públiques d'acord amb la seva riquesa mitjançant un sistema tributari just» (STC 182/1997, de 18 d'octubre, FJ 7; 137/2003, de 3 de juliol, FJ 6; 108/2004, de 30 de juny, FJ 7, i 189/2005, de 7 de juliol, FJ 7). De manera que vulnera l'art. 86 CE «qualsevol intervenció o innovació normativa que, per la seva entitat qualitativa o quantitativa, alteri sensiblement la posició de l'obligat a contribuir segons la seva capacitat econòmica en el conjunt del sistema tributari» (STC 182/1997, de 28 d'octubre, FJ 7; 137/2003, de 3 de juliol, FJ 6; 108/2004, de 30 de juny, FJ 7, i 189/2005, de 7 de juliol, FJ 7). Per tant, és necessari tenir en compte «en cada cas en quin tribut concret incideix el decret llei –amb la constatació de la seva naturalesa, estructura i la funció que a compleix dins del conjunt del sistema tributari, així com el grau o la mesura en què hi intervé el principi de capacitat econòmica–, quins elements d'aquest –essencials o no, són alterats per aquesta manera excepcional de producció normativa– i, en fi, quina és la naturalesa i l'abast de la regulació concreta de què es tracti» (STC 182/1997, de 28 d'octubre, FJ 7; 137/2003, de 3 de juliol, FJ 6; 108/2004, de 30 de juny, FJ 7, i 189/2005, de 7 de juliol, FJ 7).

En vista d'aquestes consideracions, es pot afirmar que les mesures tributàries que conté aquest Reial decret llei no vulneren l'article 31 esmentat de la Constitució, ja que, com assenyala l'STC 100/2012 (FJ 9) abans esmentada, no alteren «de manera rellevant la pressió fiscal que han de suportar els contribuents i, per consegüent, no ha provocat un canvi substancial de la posició dels ciutadans en el conjunt del sistema tributari, de manera que no ha afectat l'essència del deure constitucional de contribuir al sosteniment de les despeses públiques que enuncia l'article 31.1 CE» (STC 137/2003, de 3 de juliol, FJ 7, i 108/2004, de 30 de juny, FJ 8). La modificació de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats, se circumscriu a deduccions específiques, en un sector productiu determinat, per la qual cosa no té un abast general, sense arribar a afectar àmpliament la totalitat dels contribuents i l'obligació de contribuir al sosteniment de les despeses públiques d'acord amb la seva capacitat econòmica. La mateixa consideració s'ha de fer respecte a la reforma de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats

sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge, i a l'establiment o l'ampliació del termini de programes considerats esdeveniments d'interès públic excepcional.

Per tant, en el conjunt i en cadascuna de les mesures que s'adopten, hi concorren, per la seva naturalesa i finalitat, de manera palmària com poques vegades les circumstàncies d'una necessitat extraordinària i urgent que exigeix l'article 86 de la Constitució espanyola com a pressupòsits habilitadors per recórrer a l'instrument jurídic del reial decret llei.

Aquest Reial decret llei respon als principis de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència i eficiència, tal com exigeix la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. A aquests efectes, es posa de manifest el compliment dels principis de necessitat i eficàcia, atès l'interès general en què es fonamenten les mesures que s'hi estableixen, i el reial decret llei és l'instrument més adequat per garantir-ne la consecució.

La norma és concorde amb el principi de proporcionalitat perquè conté la regulació imprescindible per a la consecució dels objectius esmentats prèviament. Igualment, s'ajusta al principi de seguretat jurídica, i és coherent amb la resta de l'ordenament jurídic. Quant al principi de transparència, la norma està exempta dels tràmits de consulta pública, audiència i informació pública que no són aplicables a la tramitació i l'aprovació de decrets llei. Finalment, en relació amb el principi d'eficiència, aquest Reial decret llei imposa les càrregues administratives necessàries per a la consecució dels seus fins.

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.2 de la Constitució espanyola, que disposa que, sense perjudici de les competències que poden assumir les comunitats autònomes, l'Estat considera el servei de la cultura un deure i una atribució essencial, i, a més, pels títols competencials que preveu l'article 149.1.1a, 13a, 14a, 17a, 18a i 30a de la Constitució.

En virtut de tot el que s'ha exposat, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta del ministre de Cultura i Esport i de la ministra d'Hisenda, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 5 de maig de 2020,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Mesures per facilitar el finançament del sector cultural i de suport als seus treballadors

Article 1. Concessió directa de subvencions a la societat de garantia recíproca Audiovisual Fiances SGR, per a l'impuls del finançament del sector cultural.

1. D'acord amb el que estableix l'article 22.2.b) de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions, s'estableix la concessió directa de les subvencions següents per a l'impuls del finançament del sector cultural:

a) A la societat de garantia recíproca Audiovisual Fiances SGR, per un import de 16.250.000 € per a la dotació del seu fons de provisions tècniques, amb càrrec a l'aplicació 24.04.334C.771.

b) A la societat de garantia recíproca Audiovisual Fiances SGR, per un import de 3.750.000 € per al finançament del cost de la comissió d'obertura dels avals dels préstecs a empreses del sector cultural amb motiu de la crisi de la COVID 19, amb càrrec a l'aplicació 24.04.334C.472.

2. La concessió d'aquestes subvencions s'instrumenta mitjançant una resolució del ministre de Cultura i Esport i s'executa a través d'una transferència del Ministeri de Cultura i Esport a la societat de garantia recíproca Audiovisual Fiances SGR, segons el que preveu l'article 66.1 del Reglament de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions, aprovat pel Reial decret 887/2006, de 21 de juliol.

3. La resolució pot preveure que l'abonament de les subvencions s'efectuï en un únic pagament anticipat, d'acord amb el que preveuen l'article 34.4 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, i el seu Reglament de desplegament.

4. A falta del que preveu aquest Reial decret llei, és aplicable supletòriament a aquestes subvencions el que disposen la Llei 38/2003, de 17 de novembre, i el seu Reglament de desplegament, excepte en el que en l'una i l'altre afecti l'aplicació dels principis de publicitat i concurrència.

5. La societat de garantia recíproca Audiovisual Fiances SGR ha de promoure, en col·laboració amb les entitats financeres que hi vulguin participar, les línies de finançament següents adreçades a empreses del sector cultural per un import total de 780.000.000 €:

- Línia audiovisual.
- Línia de les arts escèniques.
- Línia de la indústria musical.
- Línia de la indústria del llibre.
- Línia de les belles arts.
- Línia d'altres empreses del sector cultural.

Cada línia ha de finançar projectes de l'àmbit que li sigui propi i ha de rebre un import mínim de 40 milions d'euros, sense que això afecti el règim general de responsabilitat del fons de provisions tècniques, d'acord amb el que estableix la Llei 1/1994, d'11 de març, sobre el règim jurídic de les societats de garantia recíproca. La resolució de concessió preveu els mecanismes necessaris per permetre que, en cas que no s'esgoti l'import mínim d'alguna línia en el termini que es determini, pugui augmentar a les altres.

La societat de garantia recíproca Audiovisual Fiances SGR ha de donar compte mensualment de la distribució del finançament per línies davant una comissió de seguiment integrada per un representant de la mateixa societat i pels titulars de la Secretaria General de Cultura i la Subsecretaria de Cultura i Esport.

6. El cost de la comissió d'obertura de l'aval per accedir a les línies que preveu l'apartat anterior és del 0,5%.

Aquests costos es financen amb càrrec a la subvenció que preveu la lletra b) de l'apartat 1 d'aquest article.

Les condicions restants de les línies es determinen en la resolució de concessió corresponent.

7. Per procedir al pagament de les subvencions a què es refereix aquest article, s'autoritzen l'aplicació del Fons de contingència i la concessió dels crèdits extraordinaris següents en el Ministeri de Cultura i Esport:

3.750.000 euros en l'aplicació 24.04.334C.472, «A la societat de garantia recíproca Audiovisual Fiances SGR, per al finançament del cost de la comissió d'obertura dels avals dels préstecs a empreses del sector cultural amb motiu de la crisi de la COVID 19».

16.250.000 euros en l'aplicació 24.04.334C.771, «A la societat de garantia recíproca Audiovisual Fiances SGR, per a la dotació del seu fons de provisions tècniques».

Els crèdits extraordinaris anteriors es financen de la manera següent:

9.730.000 euros procedents de les aportacions i transferències del Ministeri de Cultura i Esport i dels seus organismes autònoms.

10.270.000 euros de conformitat amb el que estableix l'article 50 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.

Per donar compliment a això, s'han d'efectuar les modificacions pressupostàries que siguin necessàries, de conformitat amb el que estableix la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.

Article 2. Accés extraordinari a la prestació per desocupació dels artistes en espectacles públics que no estiguin afectats per procediments de suspensió de contractes i

reducció de jornada que regula el Reial decret llei 8/2020, de 17 de març, de mesures urgents extraordinàries per fer front a l'impacte econòmic i social de la COVID-19.

1. Amb un caràcter excepcional i transitori per a l'exercici 2020, durant els períodes d'inactivitat a què es refereix l'article 249 ter del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, l'acció protectora que s'hi regula comprèn les prestacions econòmiques per desocupació, a més de la prestació per naixement i cura de menor, jubilació, incapacitat permanent i mort i supervivència derivades de contingències comunes.

El reconeixement del dret a la prestació neix a partir de l'endemà d'aquell en què es presenti la sol·licitud, i s'han de complir els requisits restants que estableix l'article 266 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

La prestació és incompatible amb qualsevol percepció derivada d'activitats per compte propi o per compte d'altri, o amb qualsevol altra prestació, renda mínima, renda d'inclusió, salari social o ajudes anàlogues concedides per qualsevol Administració pública.

2. Als treballadors que, com a conseqüència de la crisi sanitària derivada de la COVID-19, no puguin continuar duent a terme l'activitat laboral que va donar lloc a la seva inclusió en el règim general com a artistes en espectacles públics, se'ls ha de reconèixer, durant els períodes d'inactivitat en l'exercici 2020 que responguin a aquella circumstància i als efectes del que disposa l'article 266 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, que estan en situació legal de desocupació, així com que tenen cobert el període mínim de cotització si ho acrediten en els termes de l'apartat 3 d'aquesta disposició, sempre que no estiguin percebent la prestació contributiva per desocupació ordinària que preveu l'article 262 i següents del text refós de la Llei general de la Seguretat Social o no hi hagin optat.

El reconeixement del dret a la prestació neix a partir de l'endemà d'aquell en què es presenti la sol·licitud, i s'han de complir els requisits restants que estableix l'article 266 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

La prestació és incompatible amb qualsevol percepció derivada d'activitats per compte propi o per compte d'altri, o amb qualsevol altra prestació, renda mínima, renda d'inclusió, salari social o ajudes anàlogues concedides per qualsevol Administració pública.

3. La durada de la prestació per desocupació que preveu aquesta disposició està en funció dels dies d'alta a la Seguretat Social amb una prestació real de serveis en l'activitat esmentada l'any anterior a la situació legal de desocupació, d'acord amb l'escala següent:

Dies d'activitat	Període de prestació (en dies)
Des de 20 fins a 54.	120
Des de 55 en endavant.	180

4. La base reguladora de la prestació per desocupació que preveuen els apartats anteriors està constituïda per la base de cotització mínima vigent en cada moment, per contingències comunes, corresponent al grup 7 de l'escala de grups de cotització del règim general.

CAPÍTOL II

Mesures de suport a les arts escèniques i de la música

Article 3. *Sistema d'ajudes extraordinàries a les arts escèniques i de la música com a conseqüència de l'impacte negatiu de la crisi sanitària de la COVID-19.*

1. S'estableix un sistema d'ajudes extraordinàries a les arts escèniques i de la música com a conseqüència de l'impacte negatiu de la crisi sanitària de la COVID-19. Aquestes

ajudes tenen un caràcter excepcional i es concedeixen per una sola vegada, d'acord amb les condicions següents:

a) Les ajudes s'atorguen d'acord amb els principis de publicitat, transparència, objectivitat, igualtat i no-discriminació i mitjançant el procediment de concurrència competitiva, amb les especialitats que estableixen aquesta disposició i la resolució de convocatòria.

b) Les ajudes estan adreçades a les situacions que de manera indubtable derivin de l'emergència provocada per la COVID-19, en els termes que assenyali la resolució de convocatòria.

c) El règim de justificació el fixa la resolució de convocatòria.

2. Poden sol·licitar aquestes ajudes, amb un caràcter general i en els termes que estableix la resolució de convocatòria, les persones físiques, sempre que estiguin en alta en el règim especial de treballadors autònoms, així com les persones jurídiques, públiques o privades, que es dediquin a les arts escèniques i de la música. Els sol·licitants han de tenir un establiment permanent en qualsevol dels estats de la Unió Europea i altres estats de l'Espai Econòmic Europeu, amb plena igualtat de tracte.

En queden exclosos els sol·licitants que tinguin la seva residència fiscal en països i territoris considerats paradisos fiscals en el Reial decret 1080/1991, de 5 de juliol, pel qual es determinen els països o territoris als quals es refereixen els articles 2n, apartat 3, número 4, de la Llei 17/1991, de 27 de maig, de mesures fiscals urgents, i 62 de la Llei 31/1990, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1991.

No poden obtenir la condició de beneficiaris les persones o entitats en les quals concorri alguna de les prohibicions que preveu l'article 13 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre.

3. Les ajudes s'articulen a través de les línies següents, incloses en l'àmbit d'actuació de l'Institut Nacional de les Arts Escèniques i de la Música:

a) Suport al manteniment de les estructures de les arts escèniques i musicals.

b) Ajudes a les activitats escèniques i musicals i els projectes culturals.

4. Correspon a l'Institut Nacional de les Arts Escèniques i de la Música dictar totes les resolucions que siguin necessàries per a la tramitació i resolució dels procediments de convocatòria i concessió, així com el pagament de les ajudes.

5. Aquestes ajudes es regeixen pel que disposen aquest Reial decret llei i la resolució de convocatòria. Només hi és aplicable el que preveuen la Llei 38/2003, de 17 de novembre, i el seu Reglament de desplegament, quan es disposi expressament.

6. S'autoritza la concessió d'un crèdit extraordinari en la secció 24 «Ministeri de Cultura i Esport», Servei 01 «Ministeri, Subsecretària i Serveis Generals», Programa 000X «Transferències internes», concepte 418 «A l'Institut Nacional de les Arts Escèniques i de la Música per a necessitats excepcionals provocades per la crisi del coronavirus de la COVID-19», per un import de 23.700.000 euros.

La repercussió de l'apartat anterior en l'INAEM és la següent:

PRESSUPOST D'INGRESSOS:

A) Aplicació 24.107.400 «Del departament per necessitats excepcionals provocades per la crisi de la COVID-19», 23.700.000 euros.

PRESSUPOST DE DESPESES:

A) Aplicació 24.107.335A.462. «Ajudes a les estructures culturals d'entitats d'activitats de dansa, lírica i música per a necessitats excepcionals derivades de la crisi de la COVID-19», 5.500.000 euros.

B) Aplicació 24.107.335A.470. «Ajudes a les activitats i els projectes culturals d'entitats de dansa, lírica i música per a necessitats excepcionals derivades de la crisi de la COVID-19», 4.850.000 euros.

C) Aplicació 24.107.335B.463. «Ajudes a les estructures culturals d'entitats d'activitats de teatre i circ per a necessitats excepcionals derivades de la crisi de la COVID-19», 6.600.000 euros.

D) Aplicació 24.107.335B.472. «Ajudes a les activitats i els projectes culturals d'entitats de teatre i circ per a necessitats excepcionals derivades de la crisi de la COVID-19», 6.750.000 euros. El finançament dels crèdits extraordinaris anteriors s'efectua de conformitat amb el que estableix l'article 50 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.

7. De conformitat amb el que estableix la Llei 47/2003, de 26 de novembre, s'han d'adoptar els acords necessaris per habilitar els crèdits que siguin necessaris per atendre les quanties de les obligacions que deriven de l'aplicació d'aquest Reial decret llei.

Article 4. Contractes del sector públic d'interpretació artística i d'espectacles suspesos o resolts.

1. Quan, com a conseqüència de la COVID-19 o de les mesures sanitàries o de contenció adoptades en aquest respecte, s'acordi la modificació o suspensió, per ser executats en una data posterior, de contractes d'interpretació artística i d'espectacles d'una quantia no superior a 50.000 euros, subscrits per les entitats pertanyents al sector públic, en el sentit que defineix l'article 3 de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic, per la qual es transposen a l'ordenament jurídic espanyol les directives del Parlament Europeu i del Consell 2014/23/UE i 2014/24/UE, de 26 de febrer de 2014, l'òrgan de contractació pot acordar que s'aboni al contractista fins a un 30 per cent del preu del contracte, com a avançament a compte del preu esmentat.

El pagament de l'avançament a compte no està supeditat a la prestació de garantia per part del contractista.

2. Quan, com a conseqüència de la COVID-19, o de les mesures sanitàries o de contenció adoptades en aquest respecte, tingui lloc la resolució de contractes d'interpretació artística i d'espectacles d'una quantia no superior a 50.000 euros, subscrits per les entitats pertanyents al sector públic, en el sentit que defineix l'article 3 de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, per la causa que preveu la lletra g) de l'apartat 1 de l'article 210 d'aquesta Llei, l'òrgan de contractació pot acordar una indemnització a favor del contractista que no pot ser inferior al 3 ni superior al 6 per cent del preu del contracte.

En aquests supòsits, no és aplicable el que preveu l'article 213.4 de la Llei 9/2017, de 8 de novembre.

CAPÍTOL III

Mesures de suport a la cinematografia i a les arts audiovisuals

Article 5. Ampliació de terminis per al compliment d'obligacions imposades a pel·lícules beneficiàries d'ajudes concedides en el període del 2016 al 2019.

1. S'amplien els terminis per al compliment de les obligacions que a continuació s'assenyalen, quan els siguin aplicables, en relació amb les pel·lícules beneficiàries d'ajudes generals i selectives per a la producció de llargmetratges sobre projecte, així com d'ajudes a la producció de curtmetratges sobre projecte concedides entre els anys 2016 i 2019 a l'empara de l'Ordre ECD/2796/2015, de 18 de desembre, per la qual s'estableixen les bases reguladores de les ajudes que preveu el capítol III de la Llei 55/2007, de 28 de desembre, del cinema, i es determina l'estructura del Registre administratiu d'empreses cinematogràfiques i audiovisuals, i de l'Ordre CUD/769/2018, de 17 de juliol, per la qual s'estableixen les bases reguladores de les ajudes que preveu el capítol III de la

Llei 55/2007, de 28 de desembre, del cinema, i es determina l'estructura del Registre administratiu d'empreses cinematogràfiques i audiovisuals; així com de les resolucions de convocatòria i concessió corresponents.

a) Per a les pel·lícules beneficiàries d'ajudes generals i selectives per a la producció de llargmetratges sobre projecte que s'estrenin l'any 2020, s'amplien els terminis següents que estableixen les seves bases reguladores corresponents:

1r S'amplia en 5 mesos el termini establert per presentar la declaració d'ingressos davant l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuals.

2n S'amplia en 10 mesos el termini màxim establert per a l'estrena comercial en sales d'exhibició del llargmetratge.

b) Per a les pel·lícules beneficiàries d'ajudes generals i selectives per a la producció de llargmetratges sobre projecte i d'ajudes per a la producció de curtmetratges sobre projecte, s'amplien els terminis següents que estableixen les seves bases reguladores, quan aquests terminis vencin l'any 2020, a partir de l'entrada en vigor de l'estat d'alarma:

1r S'amplia en 5 mesos el termini per comunicar a l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuals la fi del rodatge i sol·licitar la qualificació i el certificat de nacionalitat de la pel·lícula.

2n S'amplia en 4 mesos el termini per acreditar el cost de la pel·lícula.

3r S'amplia en 4 mesos el termini per lliurar una còpia de la pel·lícula objecte d'ajuda a la Filmoteca Espanyola.

2. En supòsits justificats especialment, l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuals pot estendre, a sol·licitud de les empreses beneficiàries de les ajudes i mitjançant una resolució motivada, els terminis que estableix l'apartat anterior.

Article 6. Mesures per flexibilitzar el compliment de determinades obligacions que s'hagin d'acomplir l'any 2020.

1. Les obligacions que estableixen l'article 14.1, lletres d) i e), i article 23.1, lletres d) i e), de l'Ordre CUD/769/2018, de 17 de juliol, i els apartats correlatius de les resolucions de convocatòria i concessió corresponents, respecte als projectes de pel·lícules cinematogràfiques beneficiaris de les ajudes generals i selectives per a la producció de llargmetratges sobre projecte, queden modificades en els termes que indiquen els apartats següents.

2. El nombre de sales exigit per al compliment dels requisits relatius a l'estrena del llargmetratge, quan aquesta estrena s'efectuï l'any 2020, es redueix de la manera següent:

a) Respecte a l'obligació que estableixen l'article 14.1.e) de l'Ordre CUD/769/2018, de 17 de juliol, i els correlatius de les resolucions de convocatòria i concessió, l'estrena s'ha d'efectuar en:

1r 20 sales per a llargmetratges amb un cost reconegut superior a 2.000.000 d'euros.

2n 10 sales per a llargmetratges amb un cost igual o inferior a 2.000.000 d'euros.

3r 6 sales per a llargmetratges amb la versió original en llengües cooficials diferents del castellà, en 3 de les quals, almenys, s'han d'exhibir en la versió original.

4t 2 sales per a llargmetratges de caràcter documental.

b) Respecte a l'obligació que estableixen l'article 23.1.e) de l'Ordre CUD/769/2018, de 17 de juliol, i els correlatius de les resolucions de convocatòria i concessió, l'estrena s'ha d'efectuar en 7 sales, que es redueixen a 2 per a llargmetratges de caràcter documental i per a llargmetratges amb la versió original en llengües cooficials diferents del castellà.

3. Les despeses que s'han de destinar a còpies, publicitat i promoció per a l'estrena del llargmetratge en sales d'exhibició a Espanya, d'acord amb els articles 14.1.d) i 23.1.d) de l'Ordre CUD/769/2018, de 17 de juliol, i els correlatius de les resolucions de convocatòria i concessió, quan aquesta estrena s'efectuï l'any 2020, han de ser, almenys, el 7% en el cas d'ajudes generals i el 3% en el cas d'ajudes selectives. Quan l'ajuda percebuda hagi estat inferior al 75% de la sol·licitada, les despeses han de ser, almenys, el 5% en el cas d'ajudes generals i el 2% en el cas d'ajudes selectives.

4. El que disposen els apartats anteriors és aplicable, si s'escau, a les obligacions que estableixen l'article 14.1, lletres d) i e), i l'article 22.1, lletres d) i e), de l'Ordre ECD/2796/2015, de 18 de desembre.

Article 7. *Exigibilitat de l'obligació d'inici i comunicació de rodatge.*

1. L'obligació d'iniciar el rodatge i de comunicar-lo a l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuales o a l'organisme autonòmic competent, que estableixen l'Ordre CUD/769/2018, de 17 de juliol, i les resolucions de convocatòria i concessió corresponents, s'exigeix a partir de la fi de la vigència de la declaració de l'estat d'alarma per a tots els projectes de pel·lícules cinematogràfiques beneficiaris de les línies d'ajudes següents concedides en l'exercici 2019:

- a) Ajudes generals per a la producció de llargmetratges sobre projecte.
- b) Ajudes selectives per a la producció de llargmetratges sobre projecte.
- c) Ajudes a la producció de curtmetratges sobre projecte.

A aquests efectes, i una vegada finalitzada la vigència de la declaració de l'estat d'alarma, s'inicia de nou el còmput del termini de l'obligació esmentada, independentment del que ja hagi transcorregut.

2. En el cas de coproduccions amb empreses estrangeres, així com en altres de justificats especialment, l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuales pot ampliar, a sol·licitud de les empreses beneficiàries de les ajudes i mitjançant una resolució motivada, els terminis per al compliment de l'obligació esmentada.

Article 8. *Pagament de les ajudes generals per a la producció de llargmetratges sobre projecte.*

Com a excepció del que estableixen l'Ordre CUD/769/2018, de 17 de juliol, i les resolucions de convocatòria i concessió, les empreses beneficiàries l'any 2019 de les ajudes generals per a la producció de llargmetratges sobre projecte han de rebre, amb una sol·licitud prèvia, el 50% de l'ajuda atorgada sense necessitat d'haver comunicat a l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuales, o a l'organisme autonòmic competent, l'inici del rodatge del llargmetratge.

Article 9. *Reconeixement de costos.*

Es reconeixen com a cost de la pel·lícula de conformitat amb el que preveu l'Ordre ECD/2784/2015, de 18 de desembre, les despeses subvencionables en què hagin incorregut les empreses beneficiàries de les ajudes generals i selectives a la producció de llargmetratges sobre projecte i les ajudes a la producció de curtmetratges sobre projecte, concedides en l'exercici 2019 i, si s'escau, en exercicis anteriors, que, com a conseqüència de la COVID-19 o de les mesures establertes per combatre-la, no s'hagin pogut aplicar, totalment o parcialment, al projecte objecte de la subvenció percebuda.

Article 10. *Estrena comercial d'una pel·lícula a través de determinats serveis de comunicació o de catàlegs de programes.*

1. Fins al 31 d'agost de 2020, es considera també estrena comercial d'una pel·lícula, sense que aquesta perdi la seva condició de pel·lícula cinematogràfica tal com la defineix

l'article 4.a) de la Llei 55/2007, de 28 de desembre, la que es porti a terme a través de serveis de comunicació audiovisual televisiva, així com de serveis de comunicació electrònica que difonguin canals de televisió o de serveis de catàlegs de programes.

2. Quan es porti a terme l'estrena a través d'algun dels serveis que preveu l'apartat anterior, no són exigibles a les pel·lícules que hagin estat beneficiàries d'ajudes atorgades per l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuales les obligacions que estableixen l'article 14.1.d) i e), i l'article 23.1.d) i e) de l'Ordre CUD/769/2018, de 17 de juliol, respecte a les ajudes generals per a la producció de llargmetratges sobre projecte i les ajudes selectives per a la producció de llargmetratges sobre projecte, respectivament, així com els preceptes corresponents de les resolucions de convocatòria i concessió.

Les pel·lícules esmentades han de complir necessàriament les obligacions relatives a la sol·licitud de nacionalitat i de qualificació.

3. Mitjançant una ordre del ministre de Cultura i Esport es pot ampliar el termini que estableix l'apartat 1 d'aquest article, quan, per causes derivades de les mesures sanitàries o de contenció adoptades, persisteixin en la data indicada limitacions en el funcionament normal de l'exhibició cinematogràfica.

Article 11. *Concessió directa de subvencions per a titulars de sales d'exhibició cinematogràfica.*

1. D'acord amb el que estableix l'article 22.2.b) de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, i en el marc de la crisi sanitària generada per la COVID-19, s'estableix la concessió directa de subvencions per a persones físiques o jurídiques titulars de sales d'exhibició cinematogràfica que figurin en el Registre administratiu d'empreses cinematogràfiques de l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuales.

2. Aquestes ajudes han d'anar destinades a sufragar les despeses que es detallen a continuació efectuades per les sales d'exhibició cinematogràfica l'any 2020 derivades de la crisi de la COVID-19:

a) Despeses incidentals generades com a conseqüència de les mesures sanitàries adoptades. Entre d'altres, la implementació d'un pla de prevenció de riscos per als treballadors i el públic, la desinfecció, la compra de material –mascaretes, guants, sabó desinfectant, mampares– o la senyalística específica, entre altres elements i accions necessaris per a la protecció i seguretat de les persones.

b) Campanyes orientades a la reobertura i tornada del públic als cinemes.

c) Actuacions que permetin augmentar la programació de campanyes escolars.

d) Espai publicitari per a la promoció i el tràiler de cinema espanyol a les sales, així com de campanyes institucionals.

3. S'autoritzen l'aplicació del Fons de contingència i la concessió d'un crèdit extraordinari en la secció 24 «Ministeri de Cultura i Esport», Servei 01 «Ministeri, Subsecretaria i Serveis Generals», Programa 000X «Transferències internes», concepte 419 «A l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuales per a la creació d'un Fons social extraordinari derivat de la crisi del coronavirus de la COVID-19», per un import de 13.252.000 euros.

La seva repercussió en el pressupost de l'ICAA és la següent:

PRESSUPOST D'INGRESSOS:

A) Aplicació 24.103.400.02 «Del departament a què està adscrit per necessitats excepcionals provocades per la crisi de la COVID-19», 13.252.000 euros.

PRESSUPOST DE DESPESES:

A) Aplicació 24.103.335C.475. «Per sufragar les despeses que siguin conseqüència de les mesures sanitàries de prevenció adoptades, així com les destinades a afavorir la visibilitat de la reobertura dels cinemes», 13.252.000 euros.

El finançament d'aquest crèdit extraordinari s'efectua de conformitat amb l'article 50 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre.

4. La convocatòria d'aquestes ajudes s'efectua mitjançant una resolució de la persona titular de la Direcció General de l'Institut de la Cinematografia i les Arts Audiovisuals, en què s'estableixen el termini i la forma per a la presentació de les sol·licituds, els requisits exigibles, la forma de justificació de les despeses subvencionades i l'import màxim de cadascuna de les ajudes.

5. La quantia màxima de l'ajuda ve donada pel nombre de pantalles de què disposi cada sala d'exhibició, d'acord amb els criteris següents:

- a) 8.000 euros per a sales amb una única pantalla.
- b) 14.000 euros per a sales amb 2 pantalles.
- c) 20.000 euros per a sales que tinguin entre 3 i 5 pantalles.
- d) 26.000 euros per a sales que tinguin entre 6 i 8 pantalles.
- e) 32.000 euros per a sales que tinguin més de 8 pantalles.

6. Els titulars de les sales d'exhibició que vulguin accedir a aquestes ajudes han de complir la quota de pantalla d'obres cinematogràfiques d'estats membres de la Unió Europea que estableix l'article 18 de la Llei 55/2007, de 28 de desembre. No obstant això, l'obligació esmentada s'entén complerta quan es programin obres d'aquestes característiques en un percentatge, almenys, del 30 per 100 l'any immediatament posterior a la recepció de les ajudes.

CAPÍTOL IV

Mesures de suport al sector del llibre i de l'art contemporani

Article 12. Sistema d'ajudes extraordinàries al sector del llibre com a conseqüència de l'impacte negatiu de la crisi sanitària de la COVID-19.

1. S'estableix, en l'àmbit d'actuació de la Direcció General del Llibre i Foment de la Lectura, un sistema d'ajudes extraordinàries al sector del llibre, per al manteniment de les seves estructures i de la cadena de subministrament del llibre, com a conseqüència de l'impacte negatiu de la crisi sanitària de la COVID-19. Aquestes ajudes tenen un caràcter excepcional i es concedeixen per una sola vegada, d'acord amb les condicions següents:

- a) Les ajudes s'atorguen d'acord amb els principis de publicitat, transparència, objectivitat, igualtat i no-discriminació i mitjançant el procediment de concurrència competitiva, amb les especialitats que estableixen aquesta disposició i la resolució de convocatòria.
- b) Les ajudes estan adreçades a les situacions que de manera indubtable derivin de l'emergència provocada per la COVID-19, en els termes que assenyali la resolució de convocatòria.
- c) El règim de justificació el fixa la resolució de convocatòria.

2. Poden sol·licitar aquestes ajudes, amb un caràcter general i en els termes que estableix la resolució de convocatòria, les llibreries independents, entenent per tals els negocis dedicats a la venda de llibres que tinguin un o dos establiments, independentment del seu nombre d'empleats o les seves xifres de facturació, i l'oferta editorial dels quals no estigui condicionada per un majorista o distribuïdor, sinó que les compres siguin conseqüència de la seva decisió autònoma.

En queden exclosos els sol·licitants que tinguin la seva residència fiscal en països i territoris considerats paradisos fiscals en el Reial decret 1080/1991, de 5 de juliol, pel qual es determinen els països o territoris als quals es refereixen els articles 2n, apartat 3, número 4, de la Llei 17/1991, de 27 de maig, de mesures fiscals urgents, i 62 de la Llei 31/1990, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1991.

No poden obtenir la condició de beneficiaris les persones o entitats en les quals concorri alguna de les prohibicions que preveu l'article 13 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre.

3. Correspon a la Direcció General del Llibre i Foment de la Lectura dictar totes les resolucions que siguin necessàries per a la tramitació i resolució dels procediments de convocatòria i concessió, així com el pagament de les ajudes.

4. Aquestes ajudes es regeixen pel que disposen aquest Reial decret llei i la resolució de convocatòria. Només hi és aplicable el que preveuen la Llei 38/2003, de 17 de novembre, i el seu Reglament de desplegament, quan es disposi expressament.

5. Per procedir al pagament de les ajudes a què es refereix aquest article, s'autoritzen l'aplicació del Fons de contingència i la concessió d'un crèdit extraordinari en el Ministeri de Cultura i Esport per un import de 4.000.000 d'euros, en l'aplicació pressupostària 24.03.334B.777 «Ajudes al manteniment de l'estructura del sector llibreter i adaptació de les llibreries com a conseqüència de l'impacte negatiu de la crisi sanitària de la COVID-19».

El finançament d'aquest crèdit extraordinari s'efectua de conformitat amb l'article 50 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.

6. Per donar compliment a això, s'han d'efectuar les modificacions pressupostàries que siguin necessàries, de conformitat amb el que estableix la Llei 47/2003, de 26 de novembre.

Article 13. Sistema d'ajudes extraordinàries a l'art contemporani espanyol com a conseqüència de l'impacte negatiu de la crisi sanitària de la COVID-19.

1. S'estableix, en l'àmbit d'actuació de la Direcció General de Belles Arts, un sistema d'ajudes extraordinàries a l'art contemporani espanyol com a conseqüència de l'impacte negatiu de la crisi sanitària de la COVID-19.

Les ajudes s'articulen a través de les línies següents, incloses en l'àmbit d'actuació de la Direcció General de Belles Arts:

- a) Ajudes per a la promoció de l'art contemporani espanyol.
- b) Adquisició específica d'art contemporani espanyol.

2. Les ajudes per a la promoció de l'art contemporani espanyol es concedeixen d'acord amb les condicions següents:

a) Les ajudes s'atorguen d'acord amb els principis de publicitat, transparència, objectivitat, igualtat i no-discriminació i mitjançant el procediment de concurrència competitiva, amb les especialitats que estableixen aquesta disposició i la resolució de convocatòria.

b) La valoració de les sol·licituds es duu a terme d'acord amb els termes que fixa la resolució de convocatòria. Les ajudes preveuen les situacions que de manera indubtable derivin de les conseqüències per al sector provocades per la COVID-19, en els termes que assenyalen la resolució de convocatòria.

- c) El règim de justificació el fixa la resolució de convocatòria.

3. Les ajudes per a la promoció de l'art contemporani espanyol les poden sol·licitar amb un caràcter general i en els termes que estableix la resolució de convocatòria les galeries d'art amb la seu en el territori espanyol o els artistes visuals, crítics i comissaris residents en aquest territori.

En queden exclosos els sol·licitants que tinguin la seva residència fiscal en països i territoris considerats paradisos fiscals en el Reial decret 1080/1991, de 5 de juliol, pel qual es determinen els països o territoris als quals es refereixen els articles 2n, apartat 3, número 4, de la Llei 17/1991, de 27 de maig, de mesures fiscals urgents, i 62 de la Llei 31/1990, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1991.

No poden obtenir la condició de beneficiaris les persones o entitats en les quals concorri alguna de les prohibicions que preveu l'article 13 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre.

4. Correspon a la Direcció General de Belles Arts dictar totes les resolucions que siguin necessàries per a la tramitació i resolució dels procediments de convocatòria i concessió, així com el pagament de les ajudes.

5. A falta del que preveu aquest Reial decret llei, és aplicable supletòriament a aquestes ajudes el que disposen la Llei 38/2003, de 17 de novembre, i el seu Reglament de desplegament.

6. Per procedir al pagament de les ajudes a què es refereix aquest article, s'autoritzen l'aplicació del Fons de contingència en el pressupost del Ministeri de Cultura i Esport per un import d'1.000.000 d'euros i l'autorització de les modificacions pressupostàries següents:

a) Suplement de crèdit en l'aplicació pressupostària 24.05.333B.471 «Ajudes per a la promoció de l'art contemporani espanyol» per un import de 500.000 euros.

b) Crèdit extraordinari en l'aplicació pressupostària 24.05.337C.625 «Adquisició d'obres d'art contemporani espanyol per a les col·leccions públiques de l'Estat a galeries d'art i a creadors amb la residència fiscal a Espanya» per un import de 500.000 euros.

El finançament d'aquestes modificacions pressupostàries s'efectua de conformitat amb l'article 50 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.

7. Per donar compliment a això, s'han d'efectuar les modificacions pressupostàries que siguin necessàries, de conformitat amb el que estableix la Llei 47/2003, de 26 de novembre.

CAPÍTOL V

Altres mesures

Article 14. *Activitats culturals subvencionades que hagin estat cancel·lades com a conseqüència de la COVID-19.*

S'han d'abonar als beneficiaris de subvencions i ajudes públiques atorgades per a la realització d'activitats, objectius o projectes culturals les despeses subvencionables degudament acreditades i no recuperables en què hagin incorregut per a la realització de l'objectiu, el projecte o l'activitat subvencionats, quan aquests no s'hagin pogut portar a terme, totalment o parcialment, com a conseqüència de les mesures que preveuen el Reial decret 463/2020, de 14 de març, pel qual es declara l'estat d'alarma per a la gestió de la situació de crisi sanitària ocasionada per la COVID-19, i les seves pròrrogues o de les que adoptin les autoritats competents per fer front a la crisi sanitària de la COVID-19.

Article 15. *Ajudes convocades pel Consell Superior d'Esports.*

En cas que, com a conseqüència de la COVID-19 o de les mesures sanitàries o de contenció adoptades en aquest respecte, tingui lloc la cancel·lació de competicions esportives, susceptibles de determinar els resultats pels quals es concedeixen beques o ajudes públiques als esportistes en convocatòries tramitades pel Consell Superior d'Esports, queden prorrogades les beques i ajudes per resultats esportius obtingudes en l'exercici immediatament precedent.

Disposició addicional primera. *Garantia de l'Estat per a obres d'interès cultural.*

1. D'acord amb el que estableix l'apartat 3 de la disposició addicional novena de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol, durant l'exercici 2020, l'import total acumulat, en tot moment, dels compromisos atorgats per l'Estat respecte a totes les obres o els conjunts d'obres cedides temporalment per a la seva exhibició en institucions de competència exclusiva del Ministeri de Cultura i Esport i els seus organismes públics adscrits no pot excedir els 2.250.000 milers d'euros. S'exclou del còmput de l'import màxim esmentat la quantia que preveu l'apartat 2 d'aquesta disposició addicional.

El límit màxim dels compromisos específics que s'atorguin per primera vegada l'any 2020 per a obres o conjunts d'obres destinades a la seva exhibició en una mateixa exposició és de 231.000 milers d'euros. Una vegada tornades les obres als cedents i acreditat pels responsables de les exposicions el terme de la garantia atorgada sense cap incidència, les quantitats compromeses deixen d'estar-ho i es poden atorgar de nou a una nova exposició.

Excepcionalment, aquest límit màxim es pot elevar per sobre dels 231.000 milers d'euros mitjançant un acord del Consell de Ministres a proposta de la vicepresidenta tercera del Govern i ministra d'Afers Econòmics i Transformació Digital, per iniciativa del Ministeri de Cultura i Esport.

L'import màxim compromès en una obra, als efectes de la seva cobertura per la garantia de l'Estat, no pot superar els 100.000 milers d'euros.

2. El límit màxim dels compromisos específics que s'atorguin a la Fundació Col·lecció Thyssen-Bornemisza respecte a les obres destinades a la seva exhibició a les seus de la Fundació ubicades a Espanya en relació amb el «Contracte de préstec d'obres d'art entre, d'una part, la Fundació Col·lecció Thyssen-Bornemisza i, de l'altra, Omicron Collections Limited, Nautilus Trustees Limited, Coraldale Navigation Incorporated, Imiberia Anstalt, i la baronessa Carmen Thyssen-Bornemisza» per a l'any 2020 és de 500.000 milers d'euros.

3. L'any 2020 també és aplicable la garantia de l'Estat a les exposicions organitzades pel Ministeri de Cultura i Esport, pel Consell d'Administració del Patrimoni Nacional i per Societat Estatal d'Acció Cultural SA (AC/E) sempre que tinguin lloc en institucions de les quals l'Administració General de l'Estat sigui titular. Així mateix, la garantia de l'Estat és aplicable a les exposicions organitzades per la Fundació Lázaro Galdiano a la seu del museu.

Disposició addicional segona. *Beneficis fiscals aplicables al «Pla Berlanga».*

1. El «Pla Berlanga» té la consideració d'esdeveniment d'interès públic excepcional als efectes del que disposa l'article 27 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge.

2. La durada del programa de suport a aquest esdeveniment és des de l'1 d'abril de 2020 fins al 31 de març de 2023.

3. La certificació de l'adequació de les despeses efectuades als objectius i plans del programa s'ha d'efectuar d'acord amb el que disposa la Llei 49/2002, de 23 de desembre, esmentada.

4. Les actuacions que s'han de dur a terme són les que assegurin el desenvolupament adequat de l'esdeveniment. El desenvolupament i la concreció en plans i programes d'activitats específiques els ha de dur a terme l'òrgan competent d'acord amb el que disposa la Llei 49/2002, de 23 de desembre.

5. Els beneficis fiscals d'aquest programa són els màxims que estableix l'article 27.3 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre.

Disposició addicional tercera. *Beneficis fiscals aplicables al programa «Alacant 2021. Sortida de la Volta al Món de Vela».*

1. El programa «Alacant 2021. Sortida de la Volta al Món de Vela» té la consideració d'esdeveniment d'interès públic excepcional als efectes del que disposa l'article 27 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge.

2. La durada del programa de suport a aquest esdeveniment comprèn des de la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei fins al 31 de desembre de 2022.

3. La certificació de l'adequació de les despeses efectuades als objectius i plans del programa s'ha d'efectuar d'acord amb el que disposa la Llei 49/2002, de 23 de desembre, esmentada.

4. Les actuacions que s'han de dur a terme són les que assegurin el desenvolupament adequat de l'esdeveniment. El desenvolupament i la concreció en plans i programes

d'activitats específiques els ha de dur a terme l'òrgan competent de conformitat amb el que disposa la Llei 49/2002, de 23 de desembre.

5. Els beneficis fiscals d'aquest programa són els màxims que estableix l'article 27.3 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre.

Disposició addicional quarta. Beneficis fiscals aplicables a l'esdeveniment «Espanya, país convidat d'honor a la Fira del Llibre de Frankfurt el 2021».

1. La celebració de l'esdeveniment «Espanya, país convidat d'honor a la Fira del Llibre de Frankfurt el 2021» té la consideració d'esdeveniment d'interès públic excepcional als efectes del que disposa l'article 27 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge.

2. La durada del programa de suport a aquest esdeveniment comprèn des de la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei fins al 30 de novembre de 2021.

3. La certificació de l'adequació de les despeses efectuades als objectius i plans del programa s'ha d'efectuar d'acord amb el que disposa la Llei 49/2002, de 23 de desembre, esmentada.

4. Les actuacions que s'han de dur a terme són les que assegurin el desenvolupament adequat de l'esdeveniment. El desenvolupament i la concreció en plans i programes d'activitats específiques els ha de dur a terme l'òrgan competent d'acord amb el que disposa la Llei 49/2002, de 23 de desembre.

5. Els beneficis fiscals d'aquest programa són els màxims que estableix l'article 27.3 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre.

Disposició addicional cinquena. Beneficis fiscals aplicables a la celebració del «Pla de foment de l'òpera al carrer del Teatre Reial».

U. El «Pla de foment de l'òpera al carrer del Teatre Reial», que s'ha de celebrar durant les temporades artístiques 2020/2021, 2021/2022 i 2022/2023, té la consideració d'esdeveniment d'interès públic excepcional als efectes del que disposa l'article 27 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge.

Dos. La durada del programa de suport a aquest esdeveniment comprèn des de l'1 de juliol de 2020 fins al 30 de juny de 2023.

Tres. La certificació de l'adequació de les despeses efectuades als objectius i plans del programa s'ha d'efectuar d'acord amb el que disposa la Llei 49/2002, de 23 de desembre, esmentada.

Quatre. Les actuacions a dur a terme són les que assegurin el desenvolupament adequat de l'esdeveniment. El desenvolupament i la concreció en plans i programes d'activitats específiques els ha de dur a terme l'òrgan competent de conformitat amb el que disposa la Llei 49/2002, de 23 de desembre.

Cinc. Els beneficis fiscals d'aquest programa són els màxims que estableix l'article 27.3 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre.

Disposició addicional sisena. Beneficis fiscals aplicables a l'esdeveniment «175è aniversari de la construcció del Gran Teatre del Liceu».

U. La celebració del «175è aniversari de la construcció del Gran Teatre del Liceu» té la consideració d'esdeveniment d'interès públic excepcional als efectes del que disposa l'article 27 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge.

Dos. La durada del programa de suport a aquest esdeveniment comprèn des de l'1 de desembre de 2020 fins al 30 de novembre de 2023.

Tres. La certificació de l'adequació de les despeses efectuades als objectius i plans del programa s'ha d'efectuar de conformitat amb el que disposa la Llei 49/2002, de 23 de desembre, esmentada.

Quatre. Les actuacions a dur a terme són les que assegurin el desenvolupament adequat de l'esdeveniment. El desenvolupament i la concreció en plans i programes d'activitats específiques els ha de dur a terme l'òrgan competent de conformitat amb el que disposa la Llei 49/2002, de 23 de desembre.

Cinc. Els beneficis fiscals d'aquest programa són els màxims que estableix l'article 27.3 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre.

Disposició addicional setena. *Funció social de les entitats de gestió de drets de propietat intel·lectual.*

Durant un termini de dos anys a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei no són aplicables els percentatges mínims que preveu l'article 177.6 del text refós de la Llei de propietat intel·lectual, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, que regularitza, aclareix i harmonitza les disposicions legals vigents sobre la matèria. Durant aquest període de temps, l'assemblea general d'una entitat de gestió de drets de propietat intel·lectual pot modificar els percentatges esmentats amb la finalitat d'incrementar els destinats a la realització d'activitats assistencials a favor dels membres de l'entitat.

Disposició addicional vuitena. *Continuació i inici dels procediments de contractació subscrits per entitats del sector públic durant la vigència de l'estat d'alarma.*

Als efectes que preveu l'apartat 4 de la disposició addicional tercera del Reial decret 463/2020, de 14 de març, pel qual es declara l'estat d'alarma per a la gestió de la situació de crisi sanitària ocasionada per la COVID-19, des de l'entrada en vigor del present Reial decret llei s'acorda l'aixecament de la suspensió dels termes i la interrupció dels terminis dels procediments de contractació promoguts per entitats pertanyents al sector públic, en el sentit que defineix l'article 3 de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic, per la qual es transposen a l'ordenament jurídic espanyol les directives del Parlament Europeu i del Consell 2014/23/UE i 2014/24/UE, de 26 de febrer de 2014, sempre que la seva tramitació es faci per mitjans electrònics.

El que disposa el paràgraf anterior permet igualment l'inici de nous procediments de contractació la tramitació dels quals també es porti a terme per mitjans electrònics.

Aquesta mesura s'estén als recursos especials que siguin procedents en els dos casos.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats.*

Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2020, es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 36 de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats, que queden redactats de la manera següent:

«1. Les inversions en produccions espanyoles de llargmetratges i curtmetratges cinematogràfics i de sèries audiovisuals de ficció, animació o documental que permetin la confecció d'un suport físic previ a la seva producció industrial seriada donen dret al productor a una deducció:

- a) Del 30 per cent respecte del primer milió de base de la deducció.
- b) Del 25 per cent sobre l'excés d'aquest import.

La base de la deducció està constituïda pel cost total de la producció, així com per les despeses per a l'obtenció de còpies i les despeses de publicitat i promoció a càrrec del productor fins al límit per a tots dos del 40 per cent del cost de producció.

Almenys el 50 per cent de la base de la deducció s'ha de correspondre amb despeses efectuades en el territori espanyol.

L'import d'aquesta deducció no pot ser superior als 10 milions d'euros.

En el supòsit d'una coproducció, els imports que s'assenyalen en aquest apartat s'han de determinar, per a cada coproducció, en funció del seu percentatge respectiu de participació en aquella.

Per aplicar la deducció, cal que es compleixin els requisits següents:

a') Que la producció obtingui el certificat de nacionalitat corresponent i el certificat que acrediti el caràcter cultural pel que fa al seu contingut, la seva vinculació amb la realitat cultural espanyola o la seva contribució a l'enriquiment de la diversitat cultural de les obres cinematogràfiques que s'exhibeixen a Espanya, emesos per l'Institut de Cinematografia i de les Arts Audiovisuales, o per l'òrgan corresponent de la comunitat autònoma amb competència en la matèria.

b') Que es lliuri una còpia nova i en perfecte estat de la producció a la Filmoteca Espanyola o a la filmoteca reconeguda oficialment per la comunitat autònoma respectiva.

La deducció que preveu aquest apartat es genera en cada període impositiu pel cost de producció en què s'hagi incorregut en aquest, si bé s'aplica a partir del període impositiu en què finalitzi la producció de l'obra.

No obstant això, en el supòsit de produccions d'animació, la deducció que preveu aquest apartat s'aplica a partir del període impositiu en què s'obtingui el certificat de nacionalitat assenyalat a la lletra a') anterior.

La base de la deducció s'ha de minorar en l'import de les subvencions rebudes per finançar les inversions que generen dret a deducció.

L'import d'aquesta deducció, conjuntament amb la resta d'ajudes percebudes, no pot superar el 50 per cent del cost de producció. No obstant això, aquest límit s'eleva fins al:

a'') 85 per cent per als curtsmetratges.

b'') 80 per cent per a les produccions dirigides per una persona que no hagi dirigit o codirigit més de dos llargmetratges qualificats per a la seva explotació comercial en sales d'exhibició cinematogràfica, el pressupost de producció dels quals no sigui superior a 1.500.000 euros.

c'') 80 per cent en el cas de les produccions rodades íntegrament en alguna de les llengües cooficials diferents del castellà que es projectin a Espanya en aquest idioma cooficial o subtitulat.

d'') 80 per cent en el cas de produccions dirigides exclusivament per persones amb un grau de discapacitat igual o superior al 33 per cent reconegut per l'òrgan competent.

e'') 75 per cent en el cas de produccions realitzades exclusivament per directors.

f'') 75 per cent en el cas de produccions amb un valor cultural i artístic especial que necessitin un suport excepcional de finançament segons els criteris que s'estableixin mitjançant una ordre ministerial o en les convocatòries d'ajudes corresponents.

g'') 75 per cent en el cas dels documentals.

h'') 75 per cent en el cas de les obres d'animació el pressupost de producció de les quals no sigui superior a 2.500.000 euros.

i'') 60 per cent en el cas de produccions transfrontereres finançades per més d'un Estat membre de la Unió Europea i en què participin productors de més d'un Estat membre.

j'') 60 per cent en el cas de coproduccions internacionals amb països iberoamericans.

2. Els productors registrats en el Registre administratiu d'empreses cinematogràfiques de l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuales que s'encarreguin de l'execució d'una producció estrangera de llargmetratges cinematogràfics o d'obres audiovisuals que permetin la confecció d'un suport físic

previ a la seva producció industrial seriada tenen dret a una deducció per les despeses efectuades en el territori espanyol:

- a) Del 30 per cent respecte del primer milió de base de la deducció.
- b) Del 25 per cent sobre l'excés d'aquest import.

La deducció s'aplica sempre que aquestes despeses siguin, almenys, d'1 milió d'euros. No obstant això, per a les despeses de preproducció i postproducció destinades a animació i efectes visuals realitzats en el territori espanyol, el límit s'estableix en 200.000 euros.

La base de la deducció està constituïda per les despeses següents efectuades en el territori espanyol relacionades directament amb la producció:

1r Les despeses de personal creatiu, sempre que tingui residència fiscal a Espanya o en algun Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu, amb el límit de 100.000 euros per persona.

2n Les despeses derivades de l'ús d'indústries tècniques i altres proveïdors.

L'import d'aquesta deducció no pot ser superior a 10 milions d'euros, per cada producció realitzada.

La deducció que preveu aquest apartat queda exclosa del límit a què es refereix l'últim paràgraf de l'apartat 1 de l'article 39 d'aquesta Llei. Als efectes de calcular aquest límit, no es computa aquesta deducció.

L'import d'aquesta deducció, conjuntament amb la resta d'ajudes percebudes per l'empresa contribuent, no pot superar el 50 per cent del cost de producció.

Reglamentàriament es poden establir els requisits i les obligacions per tenir dret a la pràctica d'aquesta deducció.»

Disposició final segona. Modificació de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge.

Amb efectes des de l'1 de gener de 2020, es modifica l'apartat 1 de l'article 19 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge, que queda redactat de la manera següent:

«1. Els contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques tenen dret a deduir de la quota íntegra el resultat d'aplicar a la base de la deducció corresponent al conjunt de donatius, donacions i aportacions amb dret a deducció, determinada segons el que disposa l'article 18 d'aquesta Llei, l'escala següent:

Base de deducció import fins a	Percentatge de deducció
150 euros.	80
Resta base de deducció.	35

Si en els dos períodes impositius immediats anteriors s'han fet donatius, donacions o aportacions amb dret a deducció a favor d'una mateixa entitat per un import igual o superior, en cadascun d'aquests, al de l'exercici anterior, el percentatge de deducció aplicable a la base de la deducció a favor d'aquesta mateixa entitat que excedeixi els 150 euros és el 40 per cent.»

Disposició final tercera. Modificació de l'apartat 2 de la disposició final primera del Reial decret llei 3/2017, de 17 de febrer, per ampliar la durada del «Programa de preparació dels esportistes espanyols dels Jocs de Tòquio 2020».

Es modifica l'apartat 2 de la disposició final primera del Reial decret llei 3/2017, de 17 de febrer, pel qual es modifica la Llei orgànica 3/2013, de 20 de juny, de protecció de la

salut de l'esportista i lluita contra el dopatge en l'activitat esportiva, i s'adapta a les modificacions introduïdes pel Codi mundial antidopatge de 2015, que queda redactat de la manera següent:

«2. La durada d'aquest Programa comprèn de l'1 de gener de 2017 al 31 de desembre de 2021.»

Disposició final quarta. *Modificació de l'apartat dos de la disposició addicional seixanta-quatrena de la Llei 3/2017, de 27 de juny, per ampliar la durada del suport a l'esdeveniment «V Centenari de l'expedició de la primera volta al món de Fernando de Magallanes i Juan Sebastián Elcano».*

Es modifica l'apartat dos de la disposició addicional seixanta-quatrena de la Llei 3/2017, de 27 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2017, que queda redactat de la manera següent:

«Dos. La durada del programa de suport a aquest esdeveniment comprèn des del 8 de maig de 2017 fins al 31 de desembre de 2022.»

Disposició final cinquena. *Modificació de l'apartat dos de la disposició addicional setanta-sisena i de l'apartat dos de la disposició addicional vuitanta-setena de la Llei 6/2018, de 3 de juliol, per ampliar la durada del suport als esdeveniments «Andalusia Valderrama Màsters» i «Any Sant Xacobeo 2021».*

S'introdueixen les modificacions següents en la Llei 6/2018, de 3 de juliol, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2018:

U. Es modifica l'apartat dos de la disposició addicional setanta-sisena, que queda redactat de la manera següent:

«Dos. La durada del programa de suport és des de l'1 de juliol de 2018 fins al 31 de desembre de 2021.»

Dos. Es modifica l'apartat dos de la disposició addicional vuitanta-setena, que queda redactat de la manera següent:

«Dos. La durada del programa de suport és des de l'1 d'octubre de 2018 fins al 30 de setembre de 2022.»

Disposició final sisena. *Modificació de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats.*

Es modifica el paràgraf b) de l'apartat 3 de l'article 81 de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, que queda redactat de la manera següent:

«b) Els ingressos pels preus públics per serveis acadèmics i altres drets que s'estableixin legalment. En el cas d'estudis conduents a l'obtenció de títols de caràcter oficial i vàlidesa en tot el territori nacional, els preus públics i drets els fixa la comunitat autònoma, dins els límits màxims que estableixi la Conferència General de Política Universitària, que han d'estar relacionats amb els costos de prestació del servei.

Així mateix, s'han de consignar les compensacions corresponents als imports derivats de les exempcions i reduccions que legalment es disposin en matèria de preus públics i altres drets.»

Disposició final setena. *Modificació de l'article 26 del Reial decret llei 15/2020, de 21 d'abril, de mesures urgents complementàries per donar suport a l'economia i l'ocupació.*

Es modifica el paràgraf segon de l'apartat 4 de l'article 26 del Reial decret llei 15/2020, de 21 d'abril, de mesures urgents complementàries per donar suport a l'economia i l'ocupació, que queda redactat de la manera següent:

«Formen part del patronat, en els termes que preveuen els estatuts, entre d'altres, la Reial Federació Espanyola de Futbol, La Lliga de Futbol Professional ("LaLiga"). També és part del patronat una representació de les federacions esportives espanyoles i competicions oficials i no oficials, en els termes que prevegin els estatuts.»

Disposició final vuitena. *Modificació de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic, per la qual es transposen a l'ordenament jurídic espanyol les directives del Parlament Europeu i del Consell 2014/23/UE, de 26 de febrer de 2014.*

Es fa una nova redacció dels apartats 2 i 3 de l'article 33 de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic, per la qual es transposen a l'ordenament jurídic espanyol les directives del Parlament Europeu i del Consell 2014/23/UE, de 26 de febrer de 2014, que queden redactats de la manera següent:

«2. Tenen la consideració de mitjà propi personificat respecte d'una entitat pertanyent al sector públic que no tingui la consideració de poder adjudicador, les persones jurídiques, de dret públic o de dret privat, que compleixin tots i cadascun dels requisits següents:

- a) Que l'ens que fa l'encàrrec exerceixi el control, directe o indirecte, en el sentit de l'article 32.2.a), primer i segon paràgrafs d'aquesta Llei, sobre l'ens destinatari de l'encàrrec.
- b) Que la totalitat del capital social o patrimoni de l'ens destinatari de l'encàrrec sigui de titularitat pública.
- c) Que més del 80 per cent de les activitats de l'ens destinatari de l'encàrrec es portin a terme en l'exercici de les comeses que li ha confiat l'entitat que realitza l'encàrrec i que el controla o altres persones jurídiques controlades de la mateixa manera per l'entitat que efectua l'encàrrec.

El compliment efectiu del requisit que estableix aquesta lletra ha de quedar reflectit en la memòria integrant dels comptes anuals de l'ens destinatari de l'encàrrec i, en conseqüència, ha de ser objecte de verificació per l'auditor de comptes en la realització de l'auditoria dels comptes anuals esmentats de conformitat amb la normativa reguladora de l'activitat d'auditoria de comptes.

3. L'apartat 2 d'aquest article també s'aplica en els casos en què una entitat del sector públic estatal efectuï un encàrrec a una altra del mateix sector, sempre que l'entitat que efectua l'encàrrec i la que el rebí estiguin controlades, directament o indirectament, per la mateixa entitat del sector esmentat i, a més, la totalitat del capital social o patrimoni de l'entitat destinatària de l'encàrrec sigui de titularitat pública. En aquest supòsit, el requisit de l'apartat 2.c) anterior, l'acreditació del qual s'ha de reflectir en la forma que s'hi disposa, s'entén complert per referència al conjunt d'activitats que es facin en l'exercici de les comeses que li hagin estat confiades per l'entitat que realitza l'encàrrec, per l'entitat que controla directament o indirectament tant l'entitat que realitza l'encàrrec com la que el rep, així com per qualsevol altra entitat també controlada directament o indirectament per l'anterior. En aquests casos, la compensació a percebre per l'entitat que rebí l'encàrrec l'ha d'aprovar l'entitat pública que controla l'entitat que realitza l'encàrrec i la que el rep, i la compensació esmentada i les altres condicions de l'encàrrec s'han d'adequar a les generals del mercat de manera que no es distorsioni la lliure competència.

La possibilitat que estableix el paràgraf anterior també la poden utilitzar les comunitats autònomes i les ciutats autònomes dins cada un dels seus sectors públics respectius.»

Disposició final novena. *Modificació del Reial decret llei 8/2020, de 17 de març, de mesures urgents extraordinàries per fer front a l'impacte econòmic i social de la COVID-19.*

El Reial decret llei 8/2020, de 17 de març, de mesures urgents extraordinàries per fer front a l'impacte econòmic i social de la COVID-19, queda modificat amb efectes des de l'entrada en vigor del Reial decret llei 8/2020, de 17 de març, en els termes següents:

U. S'afegeix un paràgraf final a l'apartat 1 de l'article 34, amb la redacció següent:

«En els contractes de serveis i de subministraments de prestació successiva que hagin quedat suspesos de conformitat amb el que preveu aquest apartat, l'òrgan de contractació pot concedir a instància del contractista un avançament a compte de l'import estimat de la indemnització que correspongui. L'abonament de l'avançament es pot efectuar en un sol pagament o mitjançant pagaments periòdics. Posteriorment, l'import anticipat s'ha de descomptar de la liquidació del contracte. L'òrgan de contractació pot exigir per efectuar l'avançament que aquest s'asseguri mitjançant qualsevol de les formes de garantia que preveu la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic.»

Dos. Es modifica l'últim paràgraf de l'apartat 4 de l'article 34, que queda redactat de la manera següent:

«L'aplicació del que disposa aquest apartat només és procedent quan l'òrgan de contractació, a instància del contractista, hagi apreciat la impossibilitat d'execució del contracte com a conseqüència de la situació que descriu el primer paràgraf i únicament respecte de la part del contracte afectada per la impossibilitat esmentada.»

Tres. S'afegeix un paràgraf final a l'apartat 7 de l'article 34, amb el literal següent:

«També tenen la consideració de "contractes públics" els contractes d'obres, els contractes de serveis o consultories i assistències que siguin complementaris d'un contracte d'obres principal i necessaris per a la realització correcta de la prestació, així com els contractes de concessió, siguin d'obres o de serveis, inclosos els contractes de gestió de serveis públics, subscrits per les entitats pertanyents al sector públic en el sentit que defineix l'article 3 de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, sempre que estiguin vigents a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei i sigui quina sigui la normativa de contractació pública a què estiguin subjectes d'acord amb el plec. En aquests contractes, no són aplicables a les suspensions a què es refereix aquest article, a més de les disposicions que assenyalen els apartats 1 i 3, el que disposen els articles relatius a indemnitzacions per suspensions de contractes en la normativa de contractació pública anterior al Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, que sigui aplicable a aquest, ni les indemnitzacions per suspensió que preveuen els plecs de contractes en l'àmbit de la normativa de contractació pública en els sectors de l'aigua, l'energia, els transports i els serveis postals.»

Disposició final desena. *Clàusula de salvaguarda per a modificacions d'una norma d'un rang inferior.*

Es manté el rang de les normes que modifica aquest Reial decret llei quan siguin d'un rang inferior.

Disposició final onzena. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.2 de la Constitució espanyola, que disposa que, sense perjudici de les competències que poden assumir les comunitats autònomes, l'Estat considera el servei de la cultura un deure i una atribució essencials, i, a més, dels títols competencials que preveu l'article 149.1.1a, 13a, 14a, 17a, 18a i 30a de la Constitució, que atribueixen a l'Estat la competència en matèria de regulació de les condicions bàsiques que garanteixin la igualtat de tots els espanyols en l'exercici dels drets i en el compliment dels deures constitucionals; les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica; la hisenda general i el deute de l'Estat; la legislació bàsica i el règim econòmic de la Seguretat Social, sense perjudici de l'execució dels seus serveis per les comunitats autònomes; la legislació bàsica sobre contractes i concessions administratives, i la regulació de les condicions d'obtenció, expedició i homologació de títols acadèmics i professionals i les normes bàsiques per al desplegament de l'article 27 de la Constitució.

Disposició final dotzena. *Desplegament reglamentari i execució.*

S'habiliten el Govern i les persones titulars dels departaments ministerials, en l'àmbit de les seves competències, per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució del que disposa aquest Reial decret llei.

Disposició final tretzena. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 5 de maig de 2020.

FELIPE R.

El president del Govern,
PEDRO SÁNCHEZ PÉREZ-CASTEJÓN